

Ostrá odbočka doprava: Předpověď pro volby do Evropského parlamentu v roce 2024

 lipovylis.cz/wordpress/ostra-odbocka-doprava-predpoved-pro-volby-do-evropskeho-parlamentu-v-roce-2024/

0

souhrn

- Volby do Evropského parlamentu v roce 2024 zaznamenají v mnoha zemích velký posun doprava, přičemž populistické radikálně pravicové strany získávají hlasy a křesla v celé EU a středolevé a zelené strany ztrácejí hlasy a křesla.
- Protievropští populisté se pravděpodobně dostanou na první místo v průzkumech v devíti členských státech (Rakousko, Belgie, Česká republika, Francie, Maďarsko, Itálie, Nizozemsko, Polsko a Slovensko) a budou druzí nebo třetí v dalších devíti zemích (Bulharsko, Estonsko, Finsko, Německo, Lotyšsko, Portugalsko, Rumunsko, Španělsko a Švédsko).
- Podle naší prognózy téměř polovinu křesel obsadí europoslanci mimo „super velkou koalici“ tří centristických uskupení.
- V Evropském parlamentu by se poprvé mohla objevit populistická pravicová koalice křesťanských demokratů, konzervativců a radikálně pravicových europoslanců s většinou.
- Toto „ostré odbočení doprava“ bude mít pravděpodobně významné důsledky pro politiky na evropské úrovni, což ovlivní zahraniční politická rozhodnutí, která může EU učinit, zejména v otázkách životního prostředí, kde se nová většina pravděpodobně postaví proti ambiciózním opatřením EU v boji proti klimatu. změna.

Krajně pravicové strany se stávají stále dominantnějšími v národním prostředí v mnoha hlavních městech EU. Ať už ve volebních výsledcích, jako byl úspěch Strany svobody Geerta Wilderse (PVV) v nizozemských všeobecných volbách v listopadu, nebo v jejich schopnosti určovat agendu od opozice – jako například podpora francouzského regresivního zákona o přistěhovalectví ze strany Národního shromáždění prosinec – krajní pravice sehrála důležitou roli při utváření evropské politiky v roce 2023. V roce 2024 bude pravděpodobně pokračovat tento trend nejen v národní politice, ale také na evropské úrovni, přičemž první průzkumy naznačovaly, že Evropský parlament bude více orientován na pravici se objeví po volbách do Evropského parlamentu v červnu 2024.

Abychom určili, jak významný by tento posun mohl být a jaký dopad by mohl mít na politiky Evropské unie a národních vlád, shromáždili jsme nejnovější průzkumy veřejného mínění v každém členském státě EU a použili jsme statistický model výkonnosti národních stran v předchozích letech. Volby do Evropského parlamentu na základě modelu, který jsme vyvinuli a použili pro volby v letech 2009, 2014 a 2019.

Výsledky naznačují, že Evropský parlament se po červnu 2024 pravděpodobně prudce otočí doprava. I když parlament není nejvýznamnější institucí EU, pokud jde o zahraniční politiku, způsob, jakým se politické skupiny po volbách spojují, a dopad, který mají tyto volby na národní debaty v členských státech, bude mít významný dopad na schopnost Evropské komise a Rady činit zahraniční politická rozhodnutí, zejména při provádění další fáze Evropské zelené dohody.

Výsledek

Náš model předpovídá podíl hlasů, které každá národní strana získá ve volbách do Evropského parlamentu v roce 2024. Z těchto podílů hlasů jsme vypočítali, kolik křesel každá národní strana pravděpodobně získá a jak by to mohlo ovlivnit politické skupiny v Evropském parlamentu. Úplné vysvětlení tohoto modelu je uvedeno v části věnované metodologii tohoto článku.

Následující grafika ukazuje:

- *současná křesla* – počet křesel, která má v současné době každá politická skupina v Evropském parlamentu; a
- *předpokládaná křesla* – počet křesel, které by každá politická skupina získala v červnu 2024, pokud by každá národní strana fungovala tak, jak předpovídá náš statistický model (s přihlédnutím k tomu, že počet poslanců Evropského parlamentu vzroste ze současných 705 na 720 v červnu 2024).

Výsledky ukazují, že dvě hlavní politické skupiny v parlamentu – Evropská lidová strana (EPP) a Progresivní aliance socialistů a demokratů (S&D) – budou pravděpodobně nadále ztrácet křesla (přišly o křesla v posledních dvou volbách do Evropského parlamentu). To odráží dlouhodobý pokles podpory mainstreamových stran a rostoucí podporu extremistických a menších stran v celé Evropě, což má za následek rostoucí fragmentaci evropských stranických systémů, a to jak na národní, tak na evropské úrovni.

Navzdory tomu očekáváme, že EPP zůstane největší skupinou v parlamentu, a proto si ponechá většinu pravomocí při stanovování agendy, včetně rozhodování o volbě příštího předsedy komise.

Očekáváme, že centristická skupina Renew Europe (RE) a Zelení/Evropská svobodná aliance (G/EFA) také přijdou o křesla, které klesnou ze 101 na 86 a 71 na 61. Mezitím by skupina Levice měla zvýšit své zastoupení z 38 na 44 křesel. Kromě toho, pokud se Hnutí pěti hvězd v Itálii, které podle našeho odhadu získá 13 křesel, rozhodlo nesedat s nezařazenými (NI) poslanci EP, může se rozhodnout připojit se buď ke G/EFA, nebo k levici, což by podpořilo počet europoslanců sedících nalevo od S&D.

Ale hlavními vítězi voleb bude populistická pravice. Hlavním vítězem se stane radikálně pravicové uskupení Identita a demokracie (ID), od kterého očekáváme, že získá 40 křesel a s téměř 100 europoslanci se stane třetí největší skupinou v novém parlamentu.

Také předpokládáme, že skupina Evropských konzervativců a reformistů (ECR) získá 18 křesel. A pokud se Fidesz v Maďarsku (očekáváme, že získá 14 křesel) rozhodne vstoupit do ECR a ne sedět s nezařazenými poslanci EP, ECR by mohla předběhnout RE a ID a stát se třetí největší skupinou.

Očekáváme, že skupiny ECR a ID budou společně tvořit 25 procent europoslanců a budou mít poprvé dohromady více křesel než EPP nebo S&D.

Náš model předpovídá výrazné ztráty mandátů pro EPP v Německu, Itálii, Rumunsku a Irsku, ale výrazné zisky ve Španělsku. Předpovídáme, že S&D ztratí mnoho křesel v Německu a Nizozemsku a většinu křesel získá v Polsku. Očekáváme, že RE ztratí většinu křesel ve Francii a Španělsku a nejvíce získá v České republice a Itálii.

Očekáváme, že ECR získá mnoho křesel v Itálii v důsledku toho, že se Bratři Itálie (Fdi) stali jednou z největších delegací v Evropském parlamentu (s 27 křesly). S očekávaným pádem Forza Italia na pouhých 7 křesel však EPP možná osloví Brothers of Italy, aby se připojili k jejich skupině. Náš model předpovídá, že ECR ztratí křesla v Polsku a většinu křesel získá kromě Itálie také v Rumunsku a Španělsku. Předpovídá, že ID ztratí mnoho křesel v Itálii s poklesem Lega, ale tyto ztráty budou kompenzovány významnými zisky ve Francii, Německu, Nizozemsku, Polsku, Portugalsku, Bulharsku a Rakousku.

Očekáváme, že G/EFA ztratí většinu křesel v Německu, Francii a Itálii. A konečně, náš model předpovídá, že levice dosáhne nejvíce zisků v Německu, Francii a Irsku.

V těchto předpovědích je přirozeně určitá nejistota. Kromě nevyhnutelné nejistoty současných průzkumů veřejného mínění a naší prognózy pravděpodobného podílu hlasů a křesel pro jednotlivé národní strany existuje také nejistota ohledně toho, ke kterým politickým skupinám se nakonec některé strany přidají. Níže uvedená tabulka obsahuje strany, jejichž členství ve skupině po volbách v roce 2024 je nejisté. Existují dva typy nejistých stran: (1) ty, které v současnosti nejsou zastoupeny v parlamentu a nejsou v současné době členy evropské politické strany (což by automaticky určovalo jejich členství ve skupině); a (2) ty, které v současné době mají poslance EP, ale mohou se připojit k jiné politické skupině v příštím parlamentu.

V tomto seznamu jsme již zmínili tři největší strany: Fidesz z Maďarska a Brothers of Italy a Hnutí pěti hvězd z Itálie. Kromě nich existuje 25 dalších stran, jejichž členství ve skupině zůstává nejisté. Společně předpovídáme, že těchto 28 stran získá v červnu 2024 122 křesel, což znamená, že případné velikosti skupin se mohou poněkud lišit od velikosti v naší prognóze.

Jak však ukazuje tabulka, většina nejistých stran je těch, které budou sedět napravo od EPP, buď v ECR, ID, nebo jako nezařazení poslanci EP. V důsledku toho se naše celková prognóza o rovnováze sil v parlamentu mezi levicí a pravicí a pravděpodobný „ostrý obrat doprava“ pravděpodobně nezmění v důsledku změn současného nebo očekávaného členství těchto stran ve skupinách.

Koaliční vzory

Tyto změny ovlivní velikost potenciálních koalic mezi politickými skupinami ve sněmovně, z čehož naše analýza předpovídá, že budou přínosem pro pravici.

„Velká koalice“ EPP a S&D, která v roce 2019 poprvé ztratila většinu v parlamentu, má přijít o křesla a drží 42 procent z celkového počtu, oproti současným 45 procentům. I se skupinou RE bude mít „super velká koalice“ tří centristických skupin pouze 54 procent křesel oproti současným 60 procentům. Při průměrné úrovni soudržnosti hlasování v rámci skupin v Evropském parlamentu – což znamená, že každá skupina nemůže vždy zaručit, že všichni její poslanci EP budou dodržovat pokyny pro hlasování skupiny – nemusí těmto třem skupinám stačit 54 procent křesel k zaručení vítězství. většinu, když hlasují společně.

Rovnováha mezi levicí a pravici v parlamentu se dramaticky posune doprava. Levá koalice – S&D, G/EFA a levice – podle našeho modelu ztratí křesla s 33 procenty z celkového počtu, oproti současným 35 procentům. A i kdyby si levá koalice dokázala zajistit podporu RE – což se jim podařilo v otázkách životního prostředí a sociálních práv během současného volebního období – držela by pouze 45 procent křesel ve srovnání s 50 procenty v současném parlamentu.

Naopak velikost koalic na pravici se má zvýšit. Středoprávní koalice – EPP, RE a ECR – pravděpodobně ztratí některá křesla, bude mít 48 procent místo současných 49 procent. „Populistická pravicová koalice“ – složená z EPP, ECR a ID – však zvýší jejich podíl v křeslech ze 43 procent na 49 procent. Většina nezařazených europoslanců je navíc z krajně pravicových stran, což znamená, že s jejich podporou by se poprvé v historii Evropského parlamentu mohly vytvořit většinové koalice napravo od RE. „Klíčový europoslanec“ v příštím parlamentu bude pravděpodobně ve skupině EPP, nikoli poprvé v centristické skupině RE (nebo dříve liberálů).

A konečně, náš model předpovídá, že „kritici EU“ na radikální pravici a radikální levici dramaticky vzrostou a budou mít 37 procent křesel ve srovnání s 30 procenty v současném parlamentu.

Stručně řečeno, očekáváme, že hlasy populistů, zejména z radikální pravice, budou po volbách v roce 2024 pravděpodobně hlasitější než kdykoli předtím od prvního přímého zvolení Evropského parlamentu v roce 1979.

Důsledky politiky

Změny v politických skupinách a koalicích budou mít důsledky pro politickou agendu EU a směřování budoucí legislativy EU. Koalice o politických otázkách v Evropském parlamentu nebývají výsledkem formálních dohod. Místo toho se politické skupiny rozhodují, jak hlasovat jednotlivě. Můžeme však použít vzorce hlasování a velikost vítězných koalic v současném parlamentu k předpovědi, jak dalece se mohou změnit politiky EU s předpokládanou velikostí skupin a poměrem sil po volbách v roce 2024.

Na základě analýzy zaznamenaných (jmenovitých) hlasů v Evropském parlamentu shromážděných VoteWatch měly různé koalice v letech 2019–2024 tendenci dominovat v různých oblastech politiky:

- Středová velká koalice (EPP + S&D, obvykle také s RE) obvykle zvítězila v rozpočtech, rozpočtové kontrole, kultuře a vzdělávání, hospodářských a měnových záležitostech, zahraničních věcech, vnitřním trhu a ochraně spotřebitele, právních záležitostech a dopravě a cestovním ruchu.
- Koalice střed + levice (S&D + RE+ G/EFA + levice) obvykle zvítězila v oblasti občanských svobod a spravedlnosti a vnitřních věcí, rozvoje, zaměstnanosti a sociálních věcí, životního prostředí a práv žen a rovnosti pohlaví.
- Středoprávní koalice (EPP + RE + ECR a někdy i ID) obvykle zvítězila v zemědělství a rozvoji venkova, rybolovu, průmyslu a výzkumu a mezinárodním obchodu.

Náš výzkum naznačuje, že ve většině těchto oblastí politiky budou tyto koalice a vítězné vzorce pravděpodobně pokračovat, přinejmenším na začátku příštího volebního období. Například v oblasti zahraničních věcí, jako je podpora EU pro Ukrajinu, většina v příštím Evropském parlamentu pravděpodobně podpoří pokračování typu finanční, logistické a vojenské pomoci, kterou západní státy schvalují Kyjevu od února 2022. Větší počet europoslanců (zejména v ID a mezi nezařazenými europoslanci) však bude vůči Rusku nakloněnější. Podpora Ukrajiny ve zbytku parlamentu by se navíc mohla zmírnit, až národní strany začnou reagovat na měnící se názory svých voličů, vyjádřené jejich hlasy ve volbách do Evropského parlamentu.

Naše analýza nicméně naznačuje dva významné posuny v koaličních vzorcích. Za prvé, menší velikost centristické velké koalice, a to i s podporou RE, pravděpodobně znamená, že v některých politických otázkách již nebude tak dominantní. Zejména v oblasti hospodářských a měnových záležitostí a vnitřního trhu a ochrany spotřebitele – kde velká koalice získala hlasy v současném parlamentu s menším rozdílem – jsme mohli zaznamenat výrazný posun doprava, protože ELS se dívá spíše na partnery napravo než na do S&D.

Vzhledem k euroskepticismu ECR a ID a některých národních stran v EPP bychom proto mohli v příštím parlamentu vidět většinu na podporu větší ekonomické, fiskální a regulační svobody pro členské státy. Tento blok by pravděpodobně hlasoval proti návrhům komise na prosazení společných pravidel a místo toho by se postavil na stranu rostoucí skupiny národních vlád – jako jsou vlády v Maďarsku, Itálii, na Slovensku a ve Švédsku – které prosazují menší zasahování Bruselu do národních vlád. ekonomické, fiskální a regulační politiky.

Zadruhé, menší počet europoslanců nalevo ve srovnání s pravíci znamená, že v několika oblastech politiky, v nichž levice měla tendenci vyhrávat s malými rozdíly, bude nyní pravděpodobnější, že zvítězí pravicová většina než levicová většina. . To bude pravděpodobně platit zejména ve dvou oblastech – občanské svobody a spravedlnost a

vnitřní věci a životní prostředí – kde může být úzká středolevá většina nahrazena novou populistickou pravicovou vítěznou koalicí (EPP + ECR + ID + většina nezařazených europoslanci).

Co se týče občanských svobod a spravedlnosti a vnitřních věcí, mohlo by to mít zásadní důsledky pro migrační a azylovou politiku EU, kde je pravděpodobné, že v Evropském parlamentu bude většina, která podporuje velmi restriktivní imigrační politiku a bude se snažit přimět Komisi k reformě EU. rámec azylové politiky, který umožní členským státům větší volnost a omezí jakékoli sdílení přidělů uprchlíků.

Tato nová vítězná většina v otázkách občanských svobod a spravedlnosti a vnitřních věcí by mohla mít také důsledky pro úsilí EU o prosazování právního státu. V současném parlamentu se těsná většina vyslovila pro to, aby EU uvalila sankce (např. zadržování rozpočtových plateb) na členské státy, v nichž upadá právní stát – zejména v Maďarsku a Polsku. Ale po červnu 2024 bude pravděpodobně pro středolevé a středolevé europoslance (v RE, S&D, G/EFA, levice a částech EPP) těžší držet linii proti pokračující erozi demokracie a právního státu. a občanských svobod v Maďarsku a všech dalších členských státech, které by se mohly vydat tímto směrem.

Největší politické důsledky voleb do Evropského parlamentu v roce 2024 se však pravděpodobně budou týkat politiky životního prostředí. V současném parlamentu měla v otázkách politiky životního prostředí tendenci vyhrávat středo-levá koalice (S&D, RE, G/EFA a levice), ale mnoho z těchto hlasů bylo vyhráno velmi malým rozdílem. Výrazný posun doprava v novém parlamentu bude znamenat, že pravděpodobně převládne koalice „protiklimatická opatření“. To by výrazně podkopalo rámec Zelené dohody EU a přijetí a prosazování společných politik ke splnění cílů EU v čisté výši.

Snad nejlépe to ilustruje to, co by se stalo, kdyby se klíčové hlasování o zákonu EU o obnově přírody konalo po volbách v roce 2024. Zákon nutí členské státy, aby do roku 2030 obnovily alespoň 20 procent půdy a moří EU, přičemž závazné cíle mají do roku 2030 obnovit alespoň 30 procent degradovaných stanovišť, přičemž do roku 2040 se zvýší na 60 procent a do roku 2050 na 90 procent. Klíčové hlasování bylo 12. července 2023 o návrhu EPP na úplné zamítnutí návrhu komise. Návrh na zamítnutí neuspěl o pouhých 12 hlasů (312 pro, 324 proti) a parlament poté návrh komise přijal sérií hlasů proti pozměňovacím návrhům skupin o právu na oslabení navrhovaných opatření.

Výše uvedený graf ukazuje rozdělení hlasů ke dni 12. července 2023 a jaký by byl výsledek, kdyby národní strany v každé skupině hlasovaly stejným způsobem jako v červenci, ale s předpokládaným přidělením poslanců EP po volbách v červnu 2024. například v červenci 2023 hlasovalo všech osm poslanců Evropského parlamentu Brothers of Italy pro zamítnutí návrhu komise, ale počet křesel strany se po červnu 2024 pravděpodobně zvýší na 27 poslanců EP. A na druhé straně všech 16 německých poslanců EP za SPD hlasovalo proti zamítnutí, ale tato strana bude mít po červnu 2024 pravděpodobně pouze 12 poslanců.

Ti proti zamítnutí návrhu komise v červenci zvítězili malou většinou 12 hlasů. Pokud by se však hlasovalo s předpokládanými konstelacemi, vyhráli by ti, kteří byli pro zamítnutí návrhu, 72 hlasy (393 hlasů proti návrhu komise, 321 hlasů pro). V důsledku toho by byl zamítnut klíčový pilíř Zelené dohody EU. Dramatický nárůst počtu europoslanců napravo od EPP pravděpodobně vážně omezí činnost EU při řešení klimatické krize.

Důsledky na národní úrovni

Volby do Evropského parlamentu nebudou mít důsledky pouze pro politiku a politiku na úrovni EU, ale budou mít dopad i na domácí politiku v mnoha zemích. Často se říká, že volby do Evropského parlamentu jsou v podstatě 27 národními volbami, a přestože národní debaty, které se konají v období před volbami v červnu 2024, neovlivní podobu vlád v členských státech, ovlivní pozice, které se šéfové států nebo vlád cítí schopni zastávat v měsících a letech následujících po volbách. Pokud politické strany vedou kampaň na platformě za zablokování určitých rozhodnutí EU nebo způsob, jakým občané v dané zemi volili ve volbách do Evropského parlamentu, je vnímán jako požadavek na přísnější mandát v oblasti přistěhovalectví, „ne“ dalšímu rozšiřování EU nebo hlasování proti agendě Zelené dohody EU to ovlivní přístupy národních vlád k tvorbě politik EU po volbách v roce 2024.

Hlavním přínosem z voleb v mnoha členských státech bude úspěch antiestablishmentových populistických stran. Níže uvedená grafika ukazuje změnu podílů hlasů mezi lety 2019 a 2024 pro populistické strany, které v roce 2024 pravděpodobně získají alespoň 6 procent hlasů. Protievropské populistické strany pravděpodobně ovládnou průzkumy v devíti členských státech (Rakousko, Belgie, Česká republika, Francie, Maďarsko, Itálie, Nizozemsko, Polsko a Slovensko) a na druhém nebo třetím místě v dalších devíti zemích (Bulharsko, Estonsko, Finsko, Německo, Lotyšsko, Portugalsko, Rumunsko, Španělsko a Švédsko).

Tyto výsledky budou zvláště významné v několika členských státech, které budou brzy po volbách do Evropského parlamentu konat volby do národního parlamentu:

Rakousko

V Rakousku proběhnou volby do Evropského parlamentu v roce 2024 jen několik měsíců před dalšími celostátními volbami, které se mají konat na podzim 2024. Dynamika získaná radikálně pravicovou Stranou svobody (FPÖ) ve volbách do Evropského parlamentu by mohla snadno ovlivnit výsledek voleb. národní volby. Pokud budou obě mainstreamové strany – středopravá Lidová strana Rakouska (ÖVP) a středolevá Sociálně demokratická strana Rakouska (SPÖ) – nadále podporovat hemoragii, mohla by FPÖ přeměnit úspěch hlasování o protisystémové změně v celostátní volební vítězství.

Bulharsko

Bulharsko zažilo pět parlamentních voleb od začátku roku 2021. Tato míra nestability přispěla k rychlému urychlení antisystémového hlasování, z čehož velmi těžila krajně pravicová a proruská strana Revival: vyhrála 3 procent hlasů v prvních z těchto pěti voleb v dubnu 2021, ale 14 procent v posledních volbách v roce 2023, což z ní činí třetí největší stranu. Pokud Revival získá tři křesla ve volbách do Evropského parlamentu, jak předpovídáme, dostane se poprvé do Evropského parlamentu a získá institucionální legitimitu. To by mohlo vytvořit nebezpečný precedens, protože bulharské mainstreamové strany nadále ztrácejí svou vlastní legitimitu: po konání pátých celostátních voleb za dva roky se Bulharsko stále ani zdaleka neblíží k vytvoření stabilní vlády.

Francie

Ve Francii budou volby do Evropského parlamentu v roce 2024 prvním testem pro nejnovější vládu vedenou prezidentem Emmanuelem Macronem, která se v současnosti pohybuje na úrovni 30 procent souhlasu. Bude to první příležitost francouzských voličů vyjádřit tento nesouhlas ve volbách a náš model ukazuje, že existuje velká šance, že radikální pravicové Národní shromáždění Marine Le Penové (RN) vyhraje volby. To by určilo tón pro prezidentské volby v roce 2027 a mohlo by to ustanovit Le Penovou jako potenciální příští francouzskou prezidentku. Volby do Evropského parlamentu budou také první zkouškou pro francouzskou levici po rozpadu Nové ekologické a sociální lidové unie (NUPES).

Německo

V Německu se ve volbách do Evropského parlamentu pravděpodobně stane krajně pravicová Alternativa pro Německo (AfD) druhou největší německou stranou v Evropském parlamentu za znovu se objevující Křesťanskodemokratickou unií/Křesťanskosociální unií (CDU-CSU). Volby budou také prvním testem pro novou protiimigrantskou radikálně levou Alianci Sahra Wagenknecht (BSW). Příští německé parlamentní volby se budou konat na podzim 2025. Pokračující polarizace německé politiky proto bude hlavním problémem středových stran a CDU/CSU bude pod tlakem, aby řekla, zda by byly ochotny vstoupit do koalice s AfD.

Itálie

V Itálii budou volby do Evropského parlamentu prvním volebním testem pro novou vládu v čele s premiérkou Giorgia Meloni, stejně jako pro nové vůdce Forza Italia (v čele s místopředsedou vlády Antonia Tajaniho) a středolevé Demokratické strany (PD) vedená Elly Schlein. Rozhodující vítězství Meloni's Brothers of Italy, na úkor jejich dvou koaličních partnerů (Forza Italia a League), by ustanovilo Brothers of Italy jako dominantní pravicovou stranu v Itálii. Mezitím, vzhledem k tomu, že se v současné době předpokládá, že PD nedosáhne výkonu, mohou být počáteční velké naděje, že Schlein reformuje reputaci strany a podíl na hlasech po jejich špatném výkonu ve volbách v roce 2022, zmařeny. Vzhledem k tomu, že voliči na levici jsou rozděleni mezi PD, Hnutí pěti hvězd a centristické strany, se teprve uvidí, zda tyto volby dokážou vytvořit cestu vpřed pro levici v Itálii.

Nizozemí

V Nizozemsku není zdaleka jisté, zda v době voleb do Evropského parlamentu bude ustavena vláda, nebo zda země bude směřovat k dalším celostátním volbám. Ať tak či onak, Gert Wilders (PVV) se má stát největší nizozemskou stranou v Evropském parlamentu, zatímco Nová společenská smlouva (NSC) Petera Omzigta získá europoslance poprvé. Rozhodující vítězství těchto dvou stran by je mohlo povzbudit ke společnému vytvoření koalice. Mezitím očekáváme, že kombinovaná listina Zelená-Levice (PvdA-Groen Links) si ve volbách do Evropského parlamentu povede méně dobře než v nedávných národních volbách (a ve volbách do Evropského parlamentu v roce 2019), což může vyvolat otázky o životaschopnosti této aliance do budoucna.

Polsko

V Polsku budou volby do Evropského parlamentu příležitostí zjistit, zda se polští voliči udržitelně odvrátili od populistické pravicové strany Právo a spravedlnost (PiS), jako tomu bylo v národních volbách v říjnu 2023. Očekáváme, že PiS bude v červnu 2024 v čele průzkumu v Polsku s 31 procenty hlasů. Očekává se, že centristická evropská koalice (KE) bude druhá s 24 procenty hlasů, čímž se propast mezi ní a PiS ještě více stáhne. Mezitím by se nové centristické Třetí cestě (TD) mělo dařit a poprvé získat europoslance, čímž si dále upevní svou pozici klíčového spojence KE v Polsku po PiS. Radikální pravice, která si v celostátních volbách vedla hůře, než se očekávalo, se očekává, že si v červnu 2024 povede mnohem lépe, zejména tím, že odebere hlasy PiS.

Španělsko

Ve Španělsku budou volby do Evropského parlamentu referendem o vládě Socialistické strany (PSOE) premiéra Pedra Sáncheze a dohodě, kterou Sánchez uzavřel s katalánskými nacionalisty, aby vyhrál premiérský post po celostátních volbách v červenci 2023. Očekáváme výrazný odpor proti Sánchezovi a jeho dohodě, přičemž středopravá Lidová strana (PP) vyjde jako jasný vítěz a radikální pravice Vox získá 10 procent hlasů. Mezitím na levici nová Sumarská aliance radikální levice a zelených ztratí hlasy ve srovnání s národními volbami v roce 2023 a ve srovnání s kombinovaným podílem hlasů konstitučních stran ve volbách do Evropského parlamentu v roce 2019.

Švédsko

Švédsko se pravděpodobně postaví tomuto trendu jinde v Evropě, přičemž volby do Evropského parlamentu budou svědky dalšího upevnění podpory pro středolevou Švédskou sociálně demokratickou stranu (SAP) Magdaleny Anderssonové poté, co se po celostátním národním shromáždění v září 2022 znovu objevila jako největší strana. volby. Nicméně stejně jako v mnoha jiných zemích se zdá, že radikální pravicoví Švédští demokraté (SD) budou v průzkumu na druhém místě, a to především na úkor středopravicové Moderaty, která bude pravděpodobně potrestána za tichou podporu Anderssonovy menšinové vlády.

Budíček

Výsledky naší analýzy by měly sloužit jako budíček pro evropské tvůrce politik ohledně toho, co je v sázce ve volbách do Evropského parlamentu v roce 2024. Důsledky tohoto hlasování jsou dalekosáhlé pro geopolitické směřování Evropské rady a Evropské komise od roku 2024. Dá se očekávat, že příští Evropský parlament zablokuje legislativu potřebnou k realizaci politicky obtížné další fáze Zelené dohody – s dopadem na klimatickou suverenitu EU – a prosadí tvrdší přístup ke klíčovým otázkám pro další oblasti suverenity EU, včetně migrace, rozšíření a podpora pro Ukrajinu. Národní vlády se budou cítit omezeny tím, jak tyto volby utvářejí domácí debaty a ovlivňují pozice, které mohou zaujmout v Evropské radě. To pravděpodobně posílí rostoucí osu vlád kolem stolu Evropské rady, které se pokoušejí omezit vliv EU zevnitř – vlády Maďarska, Itálie, Slovenska, Švédska a pravděpodobně vlády pod vedením PVV v Nizozemsku.

Tato zjištění by také měla být v rozporu s očekáváním, že ať už Donald Trump vyhraje či nevyhraje americké prezidentské volby na podzim 2024 – a průzkumy v současné době naznačují, že je reálná možnost, že vyhraje – bude mít Evropa méně globálně angažované Spojené státy, na které se bude moci spolehnout. To může zvýšit sklon antiestablishmentových a euroskeptických stran odmítat strategickou vzájemnou závislost a širokou škálu mezinárodních partnerství na obranu evropských zájmů a hodnot, místo toho se snaží prosazovat opatrnější přístup k zahraničněpolitickým rozhodnutím.

Progresivní tvůrce politik musí začít uvažovat o trendech, které řídí tyto vzorce hlasování, a začít připravovat příběhy, které je mohou prolomit. Spíše než umožnit diskusi o nákladech a rizicích při prosazování zeleného přechodu, podpoře Ukrajiny nebo snižování rizika v mezinárodních vztazích, aby dominovaly debatě, potřebují vytvořit jasnější zprávu o ekonomických a bezpečnostních imperatívech, jak tyto věci dělat. právě tyto obavy řídí myšlení voličů.

Potřebují rozpoznat nuance v myšlení evropských občanů a politicky soutěžit ze své vlastní silné pozice s proaktivními politikami, spíše než se uchýlovat k narativům poháněným strachem, které úspěšně používá krajní pravice. Například v oblasti klimatu po nejistotě dodávek způsobené ruskou válkou na Ukrajině existuje vůle veřejnosti méně spoléhat na fosilní paliva. Po drastických povětrnostních událostech, které postihly mnoho zemí EU, a zprávách o tom, že přijdou ještě horší, existuje touha neztrácet dynamiku v opatřeních v oblasti klimatu a s novou ekologickou konkurenceschopností v rámci USA existuje vůle mezi podnikatelskou komunitou přijmout zelenou technologii – s podporou jejich vlád při odstraňování rizik v dodavatelských řetězcích a s investicemi a správným regulačním a povolovacím prostředím.

Udržování kampaně „srdcí a myslí“ kolem zelené konkurenceschopnosti jako politické volby pro Evropu samozřejmě není jen o narativě. Politické návrhy na spravedlivý přechod, v němž jsou náklady na dekarbonizaci rovnoměrně rozděleny mezi všechny části společnosti, musí být podrobnější; výrazně lépe financované, a to i na evropské úrovni; a současné dobré příklady lépe sdílené mezi členskými státy na podporu zranitelnějších občanů, kteří se v současnosti bojí a obracejí se ke krajní pravici.

I když pokrokoví evropští lídři nemohou a neměli by říkat voličům, co mají dělat, mohou vytvořit důvěryhodnou alternativu k prudkému obratu doprava v politickém mandátu uděleném příštím souboru institucí EU. Od začátku roku 2024 potřebují vyprávět přesvědčivý příběh o nutnosti sáhnout ven v nebezpečném světě.

Metodologie

Naše metodika je založena na statistickém modelu, který předpovídá výkon národních stran ve volbách do Evropského parlamentu. [1] Model byl aktualizován od naší prognózy voleb do Evropského parlamentu v roce 2019 na základě skutečných výsledků těchto voleb.

Jako základ používáme výsledky stran z aktuálního průzkumu, ale upravujeme je tak, aby zohlednily systematické rozdíly mezi průzkumy veřejného mínění v lednu a tím, jak si strany pravděpodobně povedou v červnových volbách. K přiblížení těchto rozdílů používáme data z volebních cyklů do Evropského parlamentu v letech 2014 a 2019. Konkrétně náš statistický model používá pouze informace známé na začátku ledna 2014 a na začátku ledna 2019. Pokud se například strana sloučí, zemře nebo vznikne mezi lednem a volbami, tyto informace nepoužíváme.

Náš model využívá pět zdrojů informací o každé národní straně v EU v lednu 2024:

1. Aktuální postavení strany v celostátních předvolebních průzkumech veřejného mínění;
2. Podíl hlasů, které strana vyhrála v posledních volbách do národního parlamentu;
3. Zda je strana v té době ve vládě nebo opozici (s rozlišením na drobné koaliční partnery a stranu premiéra);
4. Do jaké široké politické rodiny strana patří a zda jde o stranu euroskeptickou; a
5. Doba od posledních všeobecných voleb.

Statistický model odhaduje podporu pro danou stranu jako kombinaci 78 procent průzkumu veřejného mínění strany v prosinci/lednu (na základě záměru volit v národních volbách) a 13 procent jejího podílu hlasů v jejích posledních parlamentních volbách.

To naznačuje, že zatímco současné průzkumy veřejného mínění jsou mnohem lepším prediktorem než poslední všeobecné volby, výsledek všeobecných voleb má určitý vliv. Je to možná proto, že výkon strany ve všeobecných volbách něco odhaluje o její schopnosti přeměnit popularitu v průzkumech veřejného mínění na skutečné hlasy. Nebo možná odhaluje tendenci voličů volit stranu, kterou podporovali v předchozích volbách.

Pokud strana nekandidovala v posledních všeobecných volbách, model zabírá 139 procent jejích současných průzkumů. Tento větší podíl je částečně způsoben tím, že strana má nulovou hodnotu svého výsledku ve všeobecných volbách, ale většinou to ukazuje, že nové strany si v evropských volbách vedou lépe.

Některé strany si ve volbách do Evropského parlamentu vedou lépe než jiné. Strany zelených si konkrétně vedou o něco lépe a vyhrávají 105 procent současných průzkumů. Naproti tomu sociálně demokratické, liberální a levicové strany si vedou hůře, když ve svých současných průzkumech získávají 65 procent, 67 procent a 68 procent. Je to možná proto, že zelené strany mají tendenci čerpat podporu od těchto stran v evropských volbách, protože změna klimatu je pro voliče na evropské úrovni obvykle výraznější než na vnitrostátní úrovni.

Euroskeptické strany si také v evropských volbách vedou o něco lépe ve srovnání s průměrem, i když se zdá, že velká část jejich podpory je již zohledněna nebo „započítána“ do úrovně jejich národní volební podpory kvůli relativnímu významu imigrace v těchto soutěžích. .

Relativní úroveň podpory stran ve volbách do Evropského parlamentu je také ovlivněna tím, zda je strana ve vládě nebo v opozici. O něco lépe si vedou strany ve vládě, konkrétně strany, které zastávají úřad premiéra, následují jejich menší koaliční partneři a nakonec opoziční strany. Rozsah tohoto efektu je tím silnější, čím déle je strana před volbami ve vládě. Proto jsme zavedli proměnnou, která zohledňuje relativní dobu, po kterou byla strana ve vládě nebo opozici. Jde o obrácení dřívějších volebních modelů druhého řádu, kdy vládní strany měly v evropských volbách tendenci být horší. Tyto modely jsou však přibližné v době voleb. Zde se snažíme aproximovat podíly hlasů šest měsíců před volbami v nestabilním politickém prostředí. Tato relativní podpora vládních stran jako taková možná úzce souvisí s povahou politické nestability v mnoha zemích. Strany ve vládě, a zejména ty, které zastávají vysoké funkce, pravděpodobně s větší pravděpodobností zaznamenají určitou úroveň trvalé podpory, zatímco podpora opozičních stran bude mezi dneškem a volbami spíše kolísat.

Je důležité poznamenat, že v mnoha zemích se stranické systémy a postavení stran mezi dneškem a volbami do Evropského parlamentu změní. Vládní a opoziční strany se v některých zemích budou neustále měnit. Ještě významnější je, že některé nové strany vzniknou, jiné zaniknou. Tato další nejistota oslabuje naši schopnost promítat to daleko před volbami. Jak se budeme blížit volbám, tyto nejistoty se sníží a modelové odhady se změní.

Pro současné předpovědi posuzujeme následující charakteristiky pro každou potenciální politickou stranu v současnosti: její vládní postavení, podíl hlasů v předchozích celostátních volbách a jejich politická rodina. Vzhledem k povaze, ve které se politické strany slučují a oddělují kolem všeobecných voleb a voleb do Evropského parlamentu, je k posouzení skutečného podílu hlasů pro politické strany z předchozích všeobecných voleb ve vztahu k jejich pravděpodobnému složení pro volby do Evropského parlamentu zapotřebí značného úsudku. Aktuální průzkumy pro každou politickou stranu jsou založeny na analýze jejich průměru a mediánu průzkumů. Snažíme se najít rovnováhu mezi větším počtem průzkumů veřejného mínění oproti novějším průzkumům pro každou zemi v závislosti na tom, zda existují nějaké systematické změny v podílu hlasů, které stojí za zmínku, a nějaké systematické rozdíly mezi volebními místnostmi.

Z předpokládaných podílů hlasů z modelu pak vypočítáme počet europoslanců, které by každá národní strana měla získat, podle konkrétního volebního systému a metody přidělování mandátů používané v jednotlivých členských státech.

Pak použijeme předpokládaný počet poslanců EP pro každou národní stranu k výpočtu počtu křesel, které každá politická skupina v Evropském parlamentu pravděpodobně získá. Předpokládáme, že každá národní strana, která je aktuálně v parlamentu, bude sedět ve stejné skupině jako v současnosti.

Národní strany, které v současné době nemají žádného poslance EP, ale u kterých předpokládáme, že získají jedno nebo více křesel, jsou buď přiděleny do parlamentní skupiny nadnárodní evropské strany, ke které již patří, nebo jsou přiřazeny k nejpravděpodobnější politické skupině vzhledem k jejich politické ideologii .

Dodatek: Po zveřejnění se autoři dozvěděli, že v případě Bulharska se kromě pravidel Evropského parlamentu uplatňuje i národní legislativa. Ustanovení § 116 odst. 3 zákona o volbě poslanců Evropského parlamentu uvádí: „Počet křesel, která mají být rozdělena mezi strany a koalice, které získaly hlasy nejméně ve výši vnitrostátní volební kvóty [5,88 %], se rovná na počet poslanců Evropského parlamentu z Bulharské republiky snížený o počet zvolených nezávislých kandidátů.“ Přidělování mandátů v tomto modelu stranám s méně než 5,88 % podílu hlasů je tedy nesprávné.

O autorech

Kevin Cunningham je lektorem politiky, politickým stratégem a průzkumem veřejného mínění. Pracoval pro řadu politických stran, zejména vedl cílení a analýzy pro britské labouristy. Cunningham se také specializuje na politizaci přistěhovalců a tři roky pracoval jako výzkumný pracovník na projektu financovaném EU, jehož cílem bylo porozumět politizaci přistěhovalců. Vede Ireland Thinks, pracuje především pro státní orgány, akademiky a politické strany.

Simon Hix je předsedou Stein Rokkan pro srovnávací politiku na Evropském univerzitním institutu ve Florencii. Dříve byl viceprezidentem London School of Economics a inauguračním profesorem politologie Harolda Laskiho na LSE. Napsal více než 150 knih, akademických článků, politických dokumentů a blogů souvisejících s výzkumem o evropské a srovnávací politice. Hix získal za svůj výzkum ceny od Americké asociace politických věd a britsko-americké Fulbrightovy komise. Simon je členem Britské akademie a členem Královské společnosti umění. Simon předpovídá volby do Evropského parlamentu od roku 1999.

Susi Dennisonová je vedoucí politikou v Evropské radě pro zahraniční vztahy a ředitelkou programu ECFR European Power. Zaměřuje se na strategii, politiku a soudržnost v evropské zahraniční politice; klima a energie; migrace; a soubor nástrojů pro Evropu jako globálního aktéra.

Imogen Learmonth je výzkumná pracovnice a programová manažerka v Datapraxis, organizaci, která poskytuje strategické poradenství, výzkum veřejného mínění a modelovací a analytické služby politickým stranám, neziskovým organizacím, médiím a výzkumným ústavům v celé Evropě. Vede cross-country a tematický výzkumný program Datapraxis. Dříve Learmonth pomáhal řídit a provádět akademický a průmyslový výzkum zaměřený na boj proti extremismu a krajní pravici se zaměřením na incel kulturu a radikální misogynii, stejně jako na státem financované kampaně proti zlomyslnému vlivu. Má také vzdělání v žurnalistice.

Poděkování

Stejně jako u všech prací s daty ECFR je tato zpráva výsledkem skutečného týmového úsilí, ale jsme vděčni zejména za vynikající úpravu Flory Bell, která výrazně zlepšila srozumitelnost papíru, a za práci Nastassie Zenovich na mnoha grafikách. Případné chyby samozřejmě zůstávají vlastními autorům.

Zdroj

About The Author

0

Continue Reading

Previous ŽIVĚ: 11.04.2024 ve 21:00 hodin. KAREL KOČÍ NA TÉMA : “CO SE DĚJE” o dnešní době